

DOLGO DOAGANJE NA OGNOT

1

Tuka e toj egan pod ovie vodi,
pod ovoj bigor i zlo ^{gano} što se plodi.

Pod ovie vodi teški i zreli
trimegnica crna crno što gi deli.

Pod ovoj venec od sončevi glavi,
^{pod} ovae ~~dalga~~ ^{ko} karpa ^{se} što ~~gi~~ davi.

Pod ovoj ekot, zaklinanj ^{je} zlobi,
^{ad danusma} i ova drvo na bregot ^vsto kobi.

Tuka e toj egan pod ovaa koža,
^{pod} ovie trimegnici, ovie tri noža.

~~Krovni i srpske~~
Sekade ⁱ nigde, semožen i moren,
svezda e vo srce i mrak e vo koren.

2

Kopaj,
iskopaj go.

Od vrutok do utok,
od grst do krst.

Od podzemnina do izsemmina,
od brat do tat.

Od svetilka do besilka,
od reč do meč.

Kopaj, iskopaj po.

3

Ne ke go iskopaš ti nikogaš tuka.
Eve go srasnat so prastara buka.

Megu tri stebla se niša vo lulka.
Vetar e crven vo sekoja bulka.

Voin vo crkva na ikona stara,
Isčeznat govor sebe što se bara.

Eve go, kleknat ko zanesen ~~xxxnik~~ goltar
svojot zbor go dlabi vo rezba za oltar.

Vo sebe kopaj, pod svojata koža,
pod trite luzni, pod trite noža.

4

Kopaj,
iskopaj go.

Od selišta do pepelišta,
od boska do koska.

Od bog do glog,
od žetva do kletva.

Od beleg do lelek,
od kanija do vostanija.

Kopaj,
iskopaj go.

5

Ne ře go iskopaš nikogaš ni do grabeži divi,
Ni mrtvite se mrtvi ni živite živi.

Krstot im beše lesen, pepelta ne im e lesna.
Mrtvite ře umrat togaš koga i nivnata pesna.

Ne im e težok grobot mrtvite ^{kažto} ležat.
Pesnite što gi peat na živite im težat.

Ne ře go iskopaš ognot ni da vekuvaš tuka.
Toa e toj svetec od ikona što puka.

Toa e toj kamen na site mrtvi zglavje,
taa trpeza svezdena, taa bolest i zdravje.

Toa e taa mađija, taa krv čuda što pravi,
što lekuva od rani i što siminja glavi.

Pod svoite luzni kopaj, pod nožot što te služi,
ognot e vo twoite oči požar od bunt na ruži.

6

Kopaj,
iskopaj go.

Svojata posledna kletva rekite ke ja rečat,
i ke seknat, ke prestanat da tečat.

Neboto ke se sruši.

Ke se strkalaat planini. Ke zavladeat suši.

Ke se izmešaat svezdi i sverovi, otrovi i nivi,
i nema da se znae poveke ni koi se mrtvi ni koi se živi.

Kopaj,

iskopaj go.

7

Dodeka pod sebe kopaš nad tebe toj ke se javi
i edna mrtva glava na ramo ke ti stavi.

~~Ognot~~ ^{Zagoden} niz krašta tajni ~~mogepan~~ ke te nosi,
i nema da se pršaš kade si, koj si, što si.

Ovde e, vo ovoj koren, vo ovoj molk što sveti
~~nema svojata svetilina nikogaš sam nema~~ da ja seti.

Toj na sekoe drvo so sekoj mrtov visi.

Toa sme nie, toa sum jas i tea ti si.

*i koga tenov lici na glas što sam se gazi,
Krstot ni beše lesen, popeita ne ni e lesna.
od uenoja višina glava postorne uč ti se glasi.
Mrtvite ke umrat se nas i so našata pesna.*